

[Marianne Bentsen-Pedersen]

Hvis forslaget lever op til det, der står, nemlig at sikre skat-efter-evne-princippet, så har det SFs fulde støtte.

Glistrup (FP):

Når SF kan komme med en sådan almindelig udtalelse, som at SF giver sin fulde støtte til det, de radikale skriver, skat-efter-evne-princippet, så er det simpelt hen, fordi man ikke har gjort sig klart, at det er et udtryk, man kan hælde alt eller intet i fuld-stændig efter sit eget forgodtbefindende. De, der har behov for at spise meget russisk kaviar og drikke megen champagne, har en tilsvarende ringe skatteevne, hvis de skal have det behov dækket. Derfor kan man simpelt hen ikke, med den mangfoldighed og den forskellighed mellem menneskene og menneskenes udfoldelse, der er tale om i dag, mere operere med dette skatteevneprincip, der var velegnet for hundrede år siden, hvor befolkningens livsvilkår var så kolossalt ensartede, som de var på det pågældende tidspunkt.

Hvis man ellers ser på det radikale forslag, ser man, at det i formen fremtræder som et rent og skært procedureforslag, nemlig at man skal fortsætte med at lade bureaukraterne ovre i ministerierne jage det fata morgana, der hedder den store skattereform. Det har man nu gjort 44 år i træk uden at kunne fange denne søslange i Loch Ness, og det er simpelt hen, fordi der ikke er nogen søslange, der er ikke noget som helst at fange.

Derfor, som det radikale forslags tekst fremtræder, er der ikke nogen fornuft i at stemme for det. Det, der er det virkelige indhold i det, er, at man kommer med nogle forslag til nogle lappeløsninger her og nogle lappeløsninger dér. Den eneste måde, vi kan komme videre på, så længe man vil bevare indkomstskattesystemet, er at finde ud af, hvor vi eventuelt skal udskifte en lap af den ene eller anden art. Dér er det altså de radikales ønske nummer 1, efter den måde, de har fremstillet det på, at få proportionalstrækket ført højere op.

Skatteministeren nævnte, at hvis man fik 9 mia kr. af Onkel Joakim til jul, så kan vi få et proportionalstræk op til 300.000 kr., og det er da selvfølgelig glimrende at lette skatten for de mennesker, der er tale om dér, men mig forekommer det, at det, hvis man havde 9 mia kr. at lette skatterne med, ikke lige var dér, man skulle begynde. At føre

proportionalstrækket op til et givet beløb, uanset om det er 175.000 kr. eller, som ministeren sagde, 300.000 kr., vil sige det samme som, at de mennesker, der ligger oppe på toppen af det proportionalstræk, man skulle få, alt andet lige får den største lettelse. De får nemlig maksimal lettelse, og det gælder alle dem, der tjener over det beløb. Derefter bliver der mindre og mindre lettelse ned til en lettelse på nul for dem, der tjener 100.000 kr. eller derunder, hvis man regner med, at proportionalstrækket i øjeblikket ender omkring de 100.000 kr. Det er efter min mening en fuldstændig horribel måde at fordele 9 mia kr. på, hvis man har dette beløb til rådighed til skattelettelser. Det skal først og fremmest gøres ved at nærme bundfradraget til eksistensminimum. Men også det vil de radikale jo totalt udrydde efter deres hovedbestyrelsesmødevedtagelse i marts 1982 – jeg kan godt forstå, at det var den 13. i måneden, man vedtog det.

Det er i allerhøjeste grad en uheldig udformning, man i enhver henseende har givet det her. Og man skal altså til i stedet for at give et persontilskud til alle personer, og det vil simpelt hen sige, at de, der har lagt sig 14 børn til, skal have en ganske enorm lettelse helt i strid med skat-efter-evne-princippet. Der er også nævnt besparelser og dermed evneforøgelse i stordriften. Derfor er det en fuldstændig barok måde at kaste rundt med samfundets begrænsede ressourcer på.

Med hensyn til fradragene er det en snak frem og tilbage om, at når der er tale om særlige samfundshensyn, så skal der kunne komme et fradrag igennem, men hvornår er der tale om særlige samfundshensyn? Jeg kender ikke én eneste organisation med respekt for sig selv, der ikke kan sige, at lige præcis de, der er inden for den organisations område, absolut skal have nogle fradrag ud fra særlige samfundshensyn.

Selskabsbeskatningen vil man tilsyneladende gøre til katebald, til noget, der slet ikke har noget med selskabsbeskatning at gøre, nemlig når man siger, at juridiske personer skal beskattes med samme procent som statsskatteprocenten for de personlige indkomster. Hvad der er statsskatteprocent, og hvad der er kommuneskatteprocent, afhænger jo af, hvordan man fører byrdefordelingspolitik imellem stat og kommuner. Alligevel siger man, at institutioner, fonds m.m.